

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 23. De Magorum exitu ex Hierusalem, & ingressu in specum
Bethlehem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

MEDITATIO XXIII.
DE MAGORVM E HIEROSOLYMA exitu, & in Bethlehemiticam porticum ingressu.

PUNCTVM I.

VIMAGI, cum audiissent Regem Herodem, abierunt in Bethlehē, ut recens natum Regem quærerent. Et ecce, Stella, quam viderant in Oriente, antecedebat eos.

& videntes, gauisi sunt gaudio magno valde.

I.

Hic primum perpendenda, Regum Magorum in itinere suo prosequendo, sollicitudo. Statim enim ac cognouerunt, quod optabant itinere se capto dederunt, Hierosolyma & Herodis aulā relictis: strepitum, qui illic erat, fugientes. Quorum exemplo discimus, ad salutis nostræ negotium, sine omni cunctatione, & omni mundi huius strepitu ac tumultu reiectis, accedere; & ad locum, in quo Christus inueniendus est, confugere, cum Davide dicente: *a Quis dabit mihi pennas sicut columba, & volabo & requiescam.* Quod si Rex ipse David, aulæ suæ strepitum fugere cupiebat, Magi quæ, isti festinantes, Herodis curiam turbatam deseruerunt: quanto magis decebit me, si Religiosus sum, aut vir spiritualis esse cupio, Regum curias, & aulas fugere; nisi ipsa necessitas Dei quæ voluntas in eis morari cogat.

a Psal 54 7.

DEINDE

DEINDE amabilem perpende providentiam, & fidelitatem Dei, in præmiis deferendis iis, qui sincero ipsius inveniendi iuritu, labores subeunt. Nam, etsi noui Regis loco natiuitatis cognito, potuissent Magi ad eum sine stella duce peruenire; voluit tamen Deus, stellam secundo eis apparere, & gaudium nõ qualecunque, sed *magnum valde* eisdem adferre; vt laboris ac periculorum, quæ Hierosolymis subierant; studiq; adhibiti, in loco nati Regis quærendo, præsumum quoddam esset; ac maior præteritus in gaudium vertetur; iuxta illud Dauidis: *Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, consolationes tuae latificauerunt animam meam.* O magne DEVS, & amabilis Pater: quis non te anxie quærat? quis non æquanimitè absentiam tuam toleret! qui tanto amore & tam benignè cum iis agis, qui te cum perseverantia quærent.

PUNCTVM II.

CVM MAGI Bethlehem peruenissent, *Stella, quæ eos antecedebat. stetit supra vbi erat puer: & ipsi intrantes domum, inuenerunt puerum cum Maria matre eius.*

CONSIDERA hic primũ, ingentẽ Magorũ, ex recenti illa stellæ subsistẽtia, ad locũ adeo pauperem, & vile stabulum, admirationẽ. Ipsi enim, qui homines & quidem Principes erant, existimassent, recentem Regem, si non in palatio quopiam, at in præcipua certè ciuitatis domo. in qua Reges aliis hospitari sole: er,

fuisse

I.

fuisse nasciturum. Verum, interiori lumine illustrati, statim agnouerunt, eius Regis maiestatem, non in huius mundi pompis & splendore cerni; quin potius in earundem contemptu: quare facile iudicium & opinionem hanc suam, stellæ testimonio externo subicerunt. O REX potentissime, qui statim & vix natus, de mundo incipis triumphare, sapientum iudicium captiuans in tuæ fidei obsequio captiuus, quæso, etiam magna vi meum: ut & ipse de mundo triumphem, & quicquid in eo est, amoris tui causa contempnam.

II. CONSIDERA Deinde, verborum illorum mysterium: *Inuenerunt puerum cum Matre eius*: quæ etiam de Pastoribus dicta fuerunt: Quibus significatur, I E S V M ordinari non inueniri absque matre sua: neque matrem absque I E S V, ut, qui I E S V addictus est, mox etiam sit matri eius addictus: & qui matri deuotus est, facile I E S V amorem obcineat. Cum igitur vterque tam arctè alteri coniunctus inueniatur, merito studebo in vtriusque amore & seruitio excellere: quod alterius amor, in alterius me charitate perficiat.

III. T E R T I O perpendam, statim & Magi, in conspectum infantis perueniunt, processisse ex eius diuino vultu, celestis lucis radium, qui mentes illorum illustrans, aperuit illis, eum quem cernebant infantem, simul esse verum Deum & hominem Regem ac verum Messiam Judæis promissum & mundi Saluatorem. Ex quo, quanto interno

gaudio eorum mentes affectæ fuerint, quis potest assequi? Si enim materialis illius stellæ aspectus gaudio illos magno valde affecerat: quantum putandum est, ipsius infantis IESV conspectum, illis gaudium attulisse? qui & a *Apoc. 2.*
Stella est matutina jucundissimi splendoris; 28. & 22. 16
 & stellarum omnium Dominus. In eis ex parte *b Psal. 16. 15*
 impletum videtur, quod aliquando David cecinit: *b Satiabor, cum apparuerit gloriata.*
 OPATRIS æterni gloria, stella splendens matutina; illustra me, quæso, luce tua, satia aspectu tuo, exhilara splendore; ac cœlesti tuo influxu bonis me reple. Felices qui te vel in præsepio inveniunt: quia loci vilitas, non obscurat tuæ gloriæ maiestatem: temperat potius splendoris tui immensitatem; quod fas sit, maiori te voluptate contemplari.

PUNCTVM III.

ET procidentes adorauerunt eum: & aper-
 tis thesauris suis obtulerunt ei munera
 aurum, thus, & myrrham.

TRIA notatu dignissima hic Magi fecerunt, in huius infantis obsequium, quæ fuerant à Davide prædicta. PRIMVM, a Procidentibus in terram: quod internæ externæq; summæ reuerentiæ est signum, quam exhibere voluerunt. Nam ut corpore, quam potuerunt maximè, hoc est vsq; ad ipsam terram (cui se propemodum affixerunt) sese inclinarunt; ita animo se coram hoc Rege abiecerunt: seipsos in eius conspectu ut puluerem, & nihi-

11. Part. Medit.

Q lum

II.

lum agnoscentes: ac tunc Davidis illa propheta capit impleri. *b Coram illo procident Aethiopes; & inimici eius terram lingent.* DEINDE eundem Regem adorarunt non aliorum Regum more recepto, sed suprema adoratione, quæ soli tribuitur Deo, & Latria appellatur: fide viva agnoscentes, infantem illum verum esse Deum & creatorem suum; natumque esse pro mundi salute & redemptione. Et hac fide illustrati, cum eo loquentes, pro tanto hoc omnibus hominibus communi, & pro particulari ipsis collato beneficio, dum stella duce ad ipsum agnoscendum adorandumque deduxit, gratias, quas poterant maximas, egerunt; ac se ad perpetua obsequia in seruos perpetuos obtulerunt. Vbi illud Davidis impletum est: *a Et adorabunt eum omnes Reges terra; omnes Gentes seruient ei.* O Rex Regum summe, & Dominantium Domine: animo exulto, cum te video ab his Regibus & terræ sapientibus adorari, & in veneratione esse: utinam reliqui omnes, idem, quod isti, facerent. Fac ut è vestigio illud impleatur, quod Prophetæ futurum prædixerunt: *b Quia mihi curuabitur omne genu.*

a Psal. 71. 11.

ait Dominus. c Veniant, veniant, omnes gentes, quas fecisti, & prostrata adorent te, laudumque nomen tuum glorificent, in sæcula. Amen.

b Isai. 45. 23

Rom. 14. 11.

c Psal. 71. 11.

III.

TERTIO, Thesaurorum scrinia, quæ totum itinere clausa erant, aperientes, infanti Regi illos obtulerunt, in signum subiectionis: quibus

bus

bus fidem quoque suam sunt protestati. Ob-
tulerunt enim AVRUM, vt Regi; THVS,
vt Deo, & Sacerdoti summo; MYRRHAM,
vt mortali homini. Sed interna alia mune-
ra externis preciosiora iungebant: Auro sci-
licet, amorem; Thuri, deuotionem; Myr-
rhæ, sui mortificationem: vt sic Regi essent
gratiora: illudque expleretur, quod Prophe-
tæ de eis dixerant: *d Reges Tharsis & Insula* dPsal. 71.10
munera offerent: Reges Arabum & Saba dona
adducent. Et, *e Omnes de Saba venient, au-* e Isai. 60. 6
rum & thus deferentes & laudem Domino an-
nunciantes.

HINC æstimare licebit, quàm fuerint pue-
rulo IESV grata hæc virorum istorum mune-
ra, quibus tanta fides, pietas, amorque coniun-
cta erant. Qui enim *f duo era minuta, qua pau-* f Lnc. 21. 2.
percula vidua misit in Gazophilatium, pro-
pter affectum offerentis, tanti fecit; vt eam a-
liis omnibus præferret: quâti, par est credere,
eum fecisse, munera ab his Regibus, tanto sibi
affectu, sicut ab illo olim *g Abel, ex preciosissi-* g Gen. 4. 23.
mis, quæ habebant, oblata? Quàm verò beni-
gnū ac liberalem se ipse IESVS eis ostenderit,
non verbis externis, quæ necdum proferebat;
sed inspirationib⁹ internis cœlestia dona gra-
tiaque referendo, non facilè est assequi. Fa-
men est considerare, loco trium, quæ ipsi ob-
tulerant, munerum, tria alia excellentia dona
recepisse: augmentum videlicet insigne auri
sapientiæ & charitatis; Thus orationis ac
deuotionis; & incorruptionis myrrham.

Q 2 quæ

quæ illos à lapsu in grauiore culpas præseruans, in ipsius etiam amore conseruaret. Horum Magorum exemplo, debeo in huius infantis conspectu, quam fieri poterit profundissima humilitate procidere, eumque, ut apertum vult, *h in spiritu & veritate adorare*: atque in cordis Thesauro aperire, non in oculis hominum, ut eis placere quæram; sed in solius Dei conspectu, eidem soli placendi voluntate; & ignitum præstantissimumque charitatis & amoris in ipsum, & in proximos meum affectum offerre; Thus item suaueolens orationis, cum excelsis deuotionis affectibus: denique electam perfectæ mei ipsius mortificationis myrrham; attendens, ne studiosas virtutum actiones ita præstem, ut superbia & inanis gloriæ prædonibus pateant: sed eorum externæ præcipuè actioni (ut bene illa fuit) tria hæc dona, tanquam eius comites siue circumstantias, merito adhibere contendam, & morem videlicet, orationem seu deuotionem, ac necessariam mortificationem: & tunc de huius Domini liberalitate confidam, quod tale munus actionem & munus meum, sine præmio non prætermitteret: sed eadem amplius addebat dona. Propterea enim hortatur Spiritus sanctus: *In omnibus operibus tuis esto velocis: & omnis infirmitas non occurret tibi.* Et iterum: *Vidisti virum velocem in opere suo? cor eius in operibus stabit.*

h Ioan. 4 23

*i Eccl. 31 27
k Prov. 22.
29.*

V.

PRAETEREA, si Religiosus sum, merito vota mea renouabo: CASTITATIS quidem

dem

dem, in myrrha mortificatæ carnis; PAV-
PERTATIS, in auro rerum omnium tempo-
ralium, quæcunque in mundo sunt: deside-
rans eas omnes eidem infanti IESV tradere, si
meæ essent: OBEDIENTIAE autem, in ab-
negatione mei ipsius: quò diuini amoris igne,
thuris instar, dissolutum me totum illi tradã.
Agegitur, anima mea, redde vota & dona
tua Domino: eum intuens, non vt aliquando
Dauid: *I. terribilem, qui aufert spiritum Prin-* *Psal. 75. 13.*
cipum, & terribilem apud Reges terra; sed vt
infantum tenerum & amabilem, qui ipsis et-
iam regibus diuinum tribuit spiritum, hu-
mano reiecto. O Rex cœli, accepta quæ ob-
tuli vota ac dona, auferens à me spiritum pro-
prium, qui me decipit: & tuum mihi donans,
qui viuificat.

PUNCTVM IV.

CONSIDERANDVM denique est dul-
cissimum, quod Magi cum B. Virgine
habuerunt colloquium: narrantes ei,
tum de stella, quam in Oriente viderant, cu-
ius ductu Hierosolymam vsque peruenissent:
tum quæ illic sibi cum Herode accidissent: Si-
mul verò sanctitatem, quæ in ipsa virgine e-
micabat, lociq; in quo manebat, vilitatem ve-
hementer suspicientes, ad omne obsequiorum
genus se promptissimos obtulerunt. Et quam-
uis ad primum ipsorum ingressum, S. Ioseph
non adfuerit: (quò Magi intelligerent, infan-
tem illum in terris patrem non habere) paulò
tamen post accedenti, eadem ipsos retulisse,

I.

par est credere. O quàm læta B. Virgo fuerit, talia cùm audiret! quomodo cordi suo omnia imprefferit, vt secum ipsa postea pro magno conferret! quàm gratum sibi esse Magorum studium laboremque veniendi, adorandi filij sui causâ, significauerit! quàm altis diuinisque verbis eos in fide confirmauerit! O Regina Saba, quæ in his Regibus filiis tuis iterum *accedis cum muneribus videre verum Salomonem*: quàm obstupuisti, quàm defecit spiritus tuus *videns infinitam sapientiam*, quæ in paupere eius casa, paupere & exiguo conuatu resplendebat! Quanto affectu Virgines ipsam & Iosephum intuens, diceret: *Beati sunt serui tui isti, qui stant coram te semper, & audiant, discuntque sapientiam tuam!* O Virgo excelsissima, sapientior, quàm illa fuerit Regina Saba, quæ hodie tanquam Magi, sapientes istos, cælestem docebas sapientiam, quam mundus non assequitur; me quoque illam doce, quò filio tuo seruire discam, sicut noni isti discipuli didicerunt, & re ipsa seruauerunt.

II.

DEINDE perpendam: Magos hærentes, num propter verbum, quo se Herodi obstrinxerant, ad eum redire oporteret; & operantes diuinam in ea deliberatione voluntatem cognoscere: re tota Deo demissè commendata, se ad dormiendum recepisse: b *Responso autem accepto in somnis, ne redirent ad Herodem: per aliam viam reuersos esse in regionem suam.* Ex quo animaduertere licet Dei curam & pro-

b Matt. 2.
12.

M
DE P
RI

uidentiam erga eos qui ipsi seruiunt: cum videamus eum hos Magos de iis admonuisse quæ illis maximè expediebant: idque non solum, vt infantem ipsum, Herodis persecutioni subtraheret, sed vt ipsos etiam ab eiusdè crudelis Tyranni vexatione, si ad illum redirent, eriperet. Felix itaque ero, si tali Domino omninò confidā: certus enim meritò esse possum, ipsius prouidentiam in tribulationibus mihi non defuturam: sed pericula etiam ipsa ita præuenturam, vt in ea non incidam.

AVDITO Magi tali responso & mandato Dei, mox Deo potius obedire, quam hominibus: plurisque verbum facere, quod à Deo audiebant, quàm quo se Herodi obstrinxerant, decreuerunt: neque enim maior prudentia esse potest, quàm Dei vocem sequi, & eiusdem se gubernationi committere. Ita enim ipse Dominus per Isaïæ os dixit: *c. Isaï. 48. 18*
dixisset mandata mea: facta fuisset sicut flumen pax tua, & iustitia tua sicut gurgites maris: nā verè omnia eius mandata, ad iustitiam & pacem nostram diriguntur. Quàm hilares lætiq; Magi reuertebantur! quàm benè collocatos suos labores iudicant, quos eousque tulissent! Quæ enim sunt Dei, etsi iniuria grauiā; fines tamen habent iucundos. Ideoque prudentiæ tribuitur, à labore inchoare, cuius exitus sit temporanea, & æterna requies in fruitione Dei, per omnia secula,
 Amen.